

ez a két tárgy adott érdekességet és vonzó erőt. A választásoknak rendszeresen a karzatokon is van nagy számu néző publikuma. Igy ma is akadt egy-egy aggodó mama és nővér, akik a szavazat menetét érthető figyelemmel lesték. Szolgabíróvá az ujonnan rendszeresített szolgabírói állásra a napirend első pontján megejtett választással *Schmidt* Dezső árvaszéki jegyzőt választották meg *egyhangulag*. A megválasztott szolgabíró tüstént letette a hivatalos esküt s a közgyűlés éljenzése közt jelentette ki a főispán, hogy szolgálattételre a füzéri járásba osztja be. Azután a Ludovika akadémiában megüresedett Buttler féle alapítványi helyek betöltése került napirendre. Pályáztak *Dióssy Miklós*, *Urbányi István*, *Andorka Tamás* és *Darvas Ferencz* fiaik *József*, *Béla*, *Zoltán* és *Imre* nevében a megejtett névszerinti szavazás eredményeként kitűnt, hogy a közgyűlés rendes tagokul első helyen *Darvas Imrét* 132 és második helyen *Urbányi Bélát* 113 szavazattal kandidateálja, póttagokul *Andorka Zoltánt* és *Dióssy Józsefet*. A szavazások kihirdetése után a napirend többi pontjainak tárgyalása következett. Ezek közt olvastattak a földművelésügyi miniszter leirata, melyben tudatja, hogy talajjavítási céllokra 500 frt s a gazdasági ismeretek terjesztésére 150 frtot adományozott. Egyes küldöttségi jelentések tudomásul vették a vármegye monografiájának megírása ügyében a Felsőmagyarországban már ismeretett ajánlatát. Nehány község háziügyének elintézése után a különben jó hosszúra nyult közgyűlés véget ért.

— **A muzeumot** vasárnap 250 személy látogatta meg. E folyton fokozódó érdeklődés a muzeum nagybecsű tárlatai iránt is nyilvánvalóan igazolja azt, hogy immár elkövetkezett az idő, a melyben a muzeum új otthona felől az intéző hazafiaknak sürgősen gondoskodni, intézkedni kell.

— **Angyal** kellett az istennek és leküldé a földre a halál angyalát, a ki zordon kezével városunk egy kedves teremtése felé nyult, hogy mérhetlen bánattal töltse el a szülők szívét, a kik a veszteség fölött érzett fájdalom sulya alatt ott zokognak a letört virág ravatala előtt. *Laszlgallner Ödön*, a csányi malom igazgatója és hitvese szül *Faulhaber Irma* e hó 26-án délelőtt vesztették el 15 éves *Dóra* leányukat, a ki rövid szenvedés után eltért oda, a hol már nem fáj semmi. A korán sirba szállt kedves halott földi maradványait ma kedden délután 2 és fél óraker a mézáros-utczai 9. sz. házból a felsőmagyarországi első temetkező-intézet (*Maurer-udvar*) rendezésében a *Rozálián* teszik örök nyugalomra. Béke hamvaira!

— **Halálozások.** *Ottahal Antal*, mérnök e hó 25-én élete 60. és legboldogabb házassága 14. évében Kassán elhalálozott. A megboldogultban hitvese szül. *Faulhaber Gabriella* a legjobb férjet, közvetlen ismerősei a legkitünőbb barátot és társas életünk egyik legrokonszenvesebb alakját vesztette el. Temetése a kassai első dísztemetkező-intézet rendezésében ma hétfőn ment végbe nagy részvét mellett. — *Edelény Imre*, *Edelény Ede*, a pennybank pénztárosának fia, vasárnap 22 éves korában a szülők és rokonság nagy fájdalomra elhalálozott. Temetése a kassai első dísztemetkező-intézet rendezésében e hó 28-án kedden délután 3 és fél óraker fog végbemenni a kovács-utczai 31. sz. házból. Béke az elhunytakkal! — *Rozman Jánosné*, *Horváth Mária* e hó 26-án 69 éves korában halt el Kassán. — *Fischer Ferencz* cs. és kir. katonai főorvos özvegye e hó 27-én 75 éves korában halálozott el Kassán.

— **Választók névjegyzéke.** A központi választmány folyó évi május hó 4-én 3. sz. a. kelt határozata alapján közhírré tétetik, hogy az 1874. XXXIII. t. cz., valamint 1875. VI. és 1876. XVIII. t. cikkek értelmében, az 1896. évre szóló választási névjegyzékek összeállítására kiküldött összeíró küldöttség f. é. június hó 6. és 7. napjain délelőtti 9 órától 12-ig a polgármesteri iroda helyiségében fogja nyilvános üléseit megtartani, illetőleg az összeírást teljesíteni. Miről a választók a fent említett t. cikkek idevágó rendelkezéseire való hivatkozással jogaik érvényesítése szempontjából értesítettek.

— **A sziliczei jégbarlang kikutatása.** Nincs az országnak természeti ritkaságokban oly gazdag része, mint a bércezes Gömörvármegye. Ott van a világhírű dobsinai jégbarlang, az aggteleki seppkőbarlang, a szádellői és straczenai völgyek stb. és a sziliczei jégbarlang. Ez utóbbit ugyszólván csak a környék lakosai ismerik, a kik isten adományának tekintvén a barlangot, a nyáron kihordanak belőle 50—60 szekér jeget. A barlang kikutatására július hó közepén egy kisebb társaság indul a fővárosból. A társasággal néhány tanár is megy, kik geológiai szempontból vizsgálják meg a barlangot, Krényai tanár pedig felvételeket is fog csinálni a képes lapok számára. A társaság először *Rozsnyóra* megy, hol Komoróczy tanár csatlakozik hozzájuk néhány egyetemi hallgatóval. *Rozsnyóról* kocsin mennek a 4 órányira fekvő Sziliczeire. A barlangkutatók létrát, mentőköteleket és szét-szedhető csónakot is visznek magukkal, mert a barlang egy része vízzel van telve. A kirándulásban részt venni akarók *Markó Miklósnál* jelentkezhetnek (Régi posta-utczá 4. sz.) A társaság Sziliczeről tovább folytatja útját s megtekintik a murányi és krasznahorkai várakat, a dobsinai jégbarlangot, az aggteleki Baradlát és a szádellői és straczenai völgyeket. Részvételi díj nincs. A társaság minden tagja maga köteles gondoskodni ellátásáról.

— **Templomszentelés Ujhelyen.** Sátoralja Ujhelyről írják nekünk: *Firczak Gyula*, Ung-

váron székelő munkái gör. kath. püspök az ujonnan átalakított gör. kath. templom felszentelésére városunkba érkezett. A hazafias püspököt nagy fényvel és pompával fogadták. A város zászlódiszt ültött. A vasuti állomásnál a törvényhatóság nagy küldöttsége nevében *Molnár István* főispán, a város nevében *Ujfalussy Endre* főbíró, a gör. kath. hitközség nevében pedig *Miklóssy István* esperes üdvözölte. A püspököt körülbelül negyven magánfogaton előkelő közönség kísérte előbb a róm. kath. templomba, hol a klérikus élén *Lengyel Pál* r. k. plébános fogadta. Innen a püspököt a gör. kath. plébánián levő szállására kísérték. A templom felavatása ma nagy ünnepek között ment végbe, a melyen a város intelligenciája valláskülömbőség nélkül jelen volt. Az ünnepet a vármegye székháza termében tartott diszbed zárta be.

— **Doctorrá avatva.** *Fényes Dezső*, kassai volt jogász, majd joggyakornok, ma hétfőn lett a budapesti tudomány-egyetemen doctorrá avatva. Megemlést érdemel *Fényes Dezső* vasszorgalma, a ki ma alig 23 éves és 11 hó letforgása alatt mind a három szigorlatot a legszebb eredménnyel tette le.

— **Balassa-Gyarmaton** és vidékén mozgalom indult meg, hogy *Baltik Frigyes* püspököt a balassagyarmati megüresedett lelkeszi állásra megválasszák. Tudvalevő ugyanis, hogy *Baltik* püspök mostani parochiája *L. Szt. Miklós* zsinatilag újból kikerekített püspöki kerületén kívül esik. Megválasztása esetén tehát a pozsonyi kerületben, melynek legnagyobb egyházmegyéje a nógrádi, tehetné át székhelyét, s a zsinati határozatok ilykép gyors és teljes megoldást nyernének. A mozgalmat *Hont* megyéből erősen támogatják. Mihelyt a kerület új főfelügyelője *Laszkári Gyula* — mint remélik — szintén magáéva teszi az ügyet, a balassa-gyarmati lelkeszi javadalom gyarapítása iránt is megteszik a szükséges intézkedéseket.

— **Elveszett** egy arany-medallion, a melynek sima oldala a használat által el van görbülve, a másik oldal díszítésén egy gyermek fénykép látható. A megtaláló pénzbeli ajándékban részesül, ha a medalliont átadja *szepsi-ut 12. sz. a. id. Sztudinka Gyulánál*.

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság?** *Káál* hevesmegyei községben *Kovács Jánosné*, egy 65 éves özvegyasszonyt a napokban felakasztva találták konyhájának gerendáján. Még este vidáman társalgott övével s a szomszédokkal és így nem is sejtik mi vihette a jómódu öregasszonyt tettének elkövetésére. Kétségbe vonják azt, hogy maga akasztotta volna fel magát. Széltében beszélnek, hogy gonosz kezek oltották ki életét. Előbb ágyában megfojthatták s csak azután hogy a gyilkosok a gyanut magukról elhárították, akasztották fel erős zsinaggal a gerendára. A hullán a boncoló orvosok sérüléseket s gyanus foltokat találtak, melyek nem zárják ki a gyilkosságot. Gyanus még az is, hogy *Kovácsné* takarékkönyveskéje, mely 2500 frtról szólt, a gyilkosság éjjelén eltűnt. A valót a vizsgálat fogja kideríteni.

— **Két nagy czég bukása.** Ipolyság városának lakosságát és kereskedői körét — mint levelezőnk írja, — két nagy czégbukás híre tartja izgatottságban tegnap óta. *Feldmann Károly* odavaló épületfakereskedő és építési vállalkozó ugyanis az ipolysági törvényeséknél fizetésképtelenséget jelentett be s kérte maga ellen a csőd elrendelését. — Utána nyomban ugyancsak csődöt kért maga ellen *sógora, Herner Adolf* üveg- és porcellánkereskedő, a ki *Feldmann bukásánál* nagyobb összeg erejéig van érdekelve különféle váltók alapján. *Feldmann* ellen egy másuttan érkeznek be a végrehajtási megkeresések, a melyek azonban a csőd bejelentése következtében most már hatályukat veszítik. Az építési vállalkozó bukása nagyon sok embert érint kellemetlenül. A hittelezők közt olyan is van, a ki harmincezer frtjg uszik.

CSARNOK.

A kit ketten szeretnek.

— Regény. — (10. folytatás.)

A Felsőmagyarország számára írta: **Sz. Szigethy Vilmos.**

Brunó látta, hogy így nem lesz semmi, fogta magát és titokban udvarolni kezdett az ezredesfiatalnak éppen nem mondható leányának. Tizenöt és harminczöt év közötti lehetett. Titkos találkákra hívta és teljesen elcsavarta a fejét.

Kis városban hamar ki szokott az ilyes dolog sülni és kisült ez is. Az ezredes karddal rohant Brunónak, de még idejekorán meggondolta magát és visszadugta hüvelyébe a kardot, hanem a helyett galléron ragadta Brunót és egyszerűen kilökte. Ugy hiszem egy újság akkoriban meg is rajzolta.

Elérte végre Brunó vágyát. Megszabadult a katonaságtól is.

— Sietett haza. Édes apám kilöktek.

— Mán miért?

— Mert az ezredes öreg anyja rám fogta, hogy beleszerettem. Az öreg *Vázsonyi* ki akarta hívni rögtön az ezredest, de ez fölvilágosította a valódi tényállásról és a párbaj abbamaradt.

Brunót elküldte most az apja egy gazdasági iskolába, hogy tanulja meg a gazdálkodást. és hogy majd betehesse a maga helyébe, ha ő már öregedni kezd.

Itt tartotta ki Brunó a legtöbbit. Nyolcz hónapig. Talált egy jó lump kompániára és csinálta az adósságokat az apjának.

Az öreg fizette egy ideig és mikor aztán Brunó ettől vérszemet kapva még több adósságot csinált, az öreg nyilatkozatot tett közzé a helyi lapban, hogy ovakodjanak a fiától, mert ő nem fizet többet.

Néhány uzsorás járta meg a legjobban, a kik azután is adták Brunónak pénzt. Persze száz forintot kétszázast váltóért. Brunó az apjához utasította őket, mikor fizetni kellett volna, az pedig ajtót és egy nyi-

latkatos lapot mutatott nekik. Neki támadtak az uzsorások Brunónak, hogy eszközöljön ki nekik pénzt, vagy bezáratták.

— Tessék!

Hanem ezután nem igen volt pénze Brunónak. Kávéházban étkezett, csak hogy az apja odaküldte egyszerűen a pénzt a szállodához. Lakáspénzt Brunó kezébe küldte, mivel nem tudta az öreg, hogy lakásuk van az intézetben. Azonkívül öt forintot kapott rendes havi zsebpénz czimén.

Összebb kellett huzakodnia. Csak olyankor érezte magát jól, mikor trágyát hordtak és fülíg ültek benne. Jó meleget tartott, míg kiűn esikorgó tél volt.

Teljes fölszereléseiket rendszeren magok a tanulók szerették be. Talicska, ásó, kapa, tudja Isten mi mindenféle gazdasági szerszámok nem kellett. Brunó irt is haza száz forintért, hogy annyiba kerül a fölszerelés. Egy handléval aztán beszerezte az összes szükségleteket nyolcz forintért. Még ott is alkudott, nem akart többet adni hatnál. Mikor pedig belátta, hogy máshol drágább lesz, megadta a nyolczat.

Minden egyes tanuló köteles volt venni czombra felérő lakkoszimat. Brunó vett egy pár galocsnit és körülcavarta a lábaszárát viaszos vászonnal. Messziről jól vette ki magát.

Egyszer aztán megunta a gazdálkodást is, az apjától már eddig is elgazdálkodott vagy négy öt ezer forintot és mikor sikerült neki egy szabót becsapni, fölcsapott színésznek.

Tetszett neki szörnyen a könnyelmű boheme élet, de legnagyobb örömet az szerzett neki, hogy harmincz forint fizetése van már. Igaz, hogy a felét kivette előre, de az nem baj.

Volt tehetsége a pályához, lassankint tekintélyesebb szerepkört kapott, végre belevágott Hamletbe. Várakozásán felül sikerült és a direktor nem győzte „általános közkívánatra” újra meg újra előadatni.

Brunó is belejött és már szerződni akart egy évre, mikor valami jó barátja meg írta az apjának, hogy Brunó egy hónap óta színész és nem gazdász. Az első dolga volt az öregnek beszüntetni a pénzküldést, és ment meglátogatni a fiut.

Brunó egy délután éppen be akart lépni a rendes kávéházba, mikor az ajtó mellett az apját pillantotta meg. Mint a vipera, úgy ugrott vissza az ajtóból, de már fölhasant a teremben a színészek szava, hē *Vázsonyi*, *Vázsonyi* jer be, mit futsz olyan gyorsan!

Az öreg nem vette észre, éppen újságot olvasott, de a kiabálások után megtudta, hogy a fia volt. Utána nézett, de Brunó már akkor eltűnt.

Másnap kilovagolt egy más város-rész felé, került a tegnapi kávéházat. Egy másik kávéház ablakából kopogott valaki. Odanéz, az apja volt, a ki hívogatta befelé.

— Rögtön jövök, intette és megsarkantyuzva a lovát, tovavágtatott.

Az öregben volt annyi becsülés még a fia iránt, hogy hagyott a részére egy pár forintot.

Csak hogy Brunó eddig mondogatta a Hamletben a „*lenni, vagy nem lenni*“-t, míg a „*nem lenni*“-re határozta magát és ott hagyva *Thália* papjait, hazament, annál is inkább, mivel a pénze elfogyott és a direktor egy krajezárt sem előlegezett már.

Gyalog tette meg az utat hazáig lakkcipőben, egy pár nagy-koczkás ruhában, melyet egy színésszel cserélt el. Nagy mulatságot szerzett az egész népségnek az uton.

— Jó reggelt édes apám!

— Szervusz, mormogta az öreg a bajusza alól, föl sem nézve az irásából.

— Hogy van édes apám?

— Látod.

— Rágyujthatok egy szivarra édes apám?

— Csak rajta!

Brunó belemarkolt az apja szivaros skatulyájába és megtöltötte vele a tárczáját.

— Ihatok egy pohár pálinkát?

— Ha kedved van rá!

Brunó mormogott magában, hogy minek is van a világon ilyen kis pohár és felhajtotta a palaczkot.

(Folytatjuk.)

KÖZGAZDASÁG.

Értéktőzsdei hetiszemle.

Budapest, 1895. május 24.

Lustig Miksa budapesti bank czég heti jelentése a Felsőmagyarország számára.

A spekulációt teljes apathia fogta el. A tőzsdének nincs semmi anyaga, a mi áringadozásra okot szolgáltatna. A bankok szünetelnek, a vállalatok nem igen hallatnak magukról hirt semminemű új üzlet körüli alkudozás, avagy egy terv keresztülvitelére történendő tárgyalás sem szivárog ki, az intéző közegek úgy látszik nyugodnak eddigi babérjaikon. Csak elvétve hallani újságot valami terv eszközésről, s ez is alig talál hitelt az immár csalódáshoz szokott spekulációnál. E héten a magyar hitelbank új üzletéről szállingózott valami kósza hír, s állítólag egy érdekesoport nagyobb bevásárlást is eszközölt magyar hitelrészvényekben, de az ennél elért 4 frtos emelkedést nagyon hamar lenyomta megint a kínálat.

Az árfolyamok a következő variációt mutatják:

	Május 9.	Május 17.	Május 24.
Magyar arany-járadék	123.—	123.—	123.—
„ korona-járadék	99.20	99.—	99.—
„ hitelbank-részv. ...	459.50	461.—	462.—
„ jelzálog-részvények	283.—	283.—	287.—
„ leszámítoló-részv. ...	301.50	303.25	302.—
Városi villamos vasut-részv.	338.—	336.—	339.50
Rimamurányi részvények ...	272.50	275.50	274.—
Osztrák hitel-részvény	399.75	400.—	398.—
Osztrák államvasut-részvény	428.50	430.—	430.—
Déli vasut-részvények	104.25	104.—	97.—